

Filius major an à patre regnum capiat, vel à genere, et sic à primis constituentibus, n. 2 l. 9 tit. 7 part. 2.—et primogenitus Regis, an possit à patre exheredari quoad successionem in regno, ibidem.—Et quid si justa causa subsistat, ibidem.—Filius major dicitur dominus domus, n. 8 l. 2 tit. 13 part. 2.—primogenitus natus ante adeptum regnum per Regem patrem ejus, an in regno succedere debeat, num. 10 in princ. dict. 1. 2.—major si fuerit sectus ex ventre matris, an debeat ad majoriam admitti, num. 10 in principio dict. 1. 2 tit. 25 part. 2.—major occidens possessorem majoriæ, an possit in ea succedere, sive nova, sive antiqua sit, ibi.—Et quid si justè illum occidat, ibidem.—Filius major in tantum est, quòd in majoria debeat succedere, quòd, etc. ibidem.—primogenitus an possit consentire, in eo scilicet, quòd in regno succedat secundogenitus, dict. n. 10 l. 2 tit. 13 part. 2.—secundogenitus post matrimonium, an præferatur majori legitimo per subsequens matrimonium, ibi num. 9 l. 1 tit. 13 part. 4.—Et an legitimatus per Principis rescriptum, præferatur huic secundogenito, dict. n. 10 dict. 1. 2 tit. 13 part. 2.—Filius major si in domo sua, vel alibi, fratri minori dederit necessaria toto tempore vitæ suæ, an ad hoc teneantur fratres ejus successores, dato quòd ipse filius et frater minor haberet bona, ex quibus alii possit, n. 10 dict. 1. 2.—Regis an succedat non solum in regno, sed etiam in rebus particularibus consistentibus intra regnum, dict. n. 10 versic. *SED AN.*—an teneatur alimentare fratres, seu dotare sorores, et qualiter, n. 10 l. 2 t. 13 p. 4.—Filia major debet minori præferri in regni successione, et quid in regno Franciæ, n. 16 in princ. d. l. 2.—benè potest in regno succedere de consuetudine, quæ in istis benè habet locum, dict. n. 16.—Filius major filii majoris debet in regno succedere, vel in aliis majoriis exclusis avunculis, n. 11 ibid.—Et idem est in filiabus, quando exclusæ non sunt à testatore, ibidem.—Et an idem erit etiamsi filius primogenitus mortuus non sit, habeatur tamen pro mortuo propter delictum ab eo commissum, ibidem.—Filius primogenitus Regis, si monachus vel canonicus regularis factus sit, an ad regni administrationem admitti debeat, n. 19 dict. 1. 2 tit. 13 part. 2.—Filius major damnatus propter hæresim, vel aliud delictum, si à Principe fuerit restitutus, an admittatur ad majoriam secundo excluso, ibidem.—Et quid si iste filius major qui succedere debebat in majoria, sit furiosus, qualiter ad majoriam admittatur, n. 19 dict. 1. 2 tit. 13 part. 2.—Filius major Regis furiosus, an debeat habere regni administrationem exclusis tutoribus, et curatoribus, n. 5 l. 3 tit. 13 part. 2.—major an possit acceptare majoriam, et repudiare hæreditatem patris, à quo majoria pervenit, n. 1 l. 4 tit. 13 part. 2.—in majoria succedens, an teneatur solvere arras à patre uxori suæ promissas, et an pro earum solutione bona majoriæ debeant capi, ibidem.—primogenitus legitimatus per subsequens matrimonium, an præferatur secundo de legitimo matrimonio nato, num. 9 l. 1 tit. 13 part. 4.—Regis ante adeptum regnum, an succedat in regno, n. 1 l. 2 tit. 13 part. 4.—major, si jussu patris unam rem majoriæ sibi à matre, quæ possi-

debat majoriam, sibi legatam ab ea acceptasset, filio secundo alia pars majoriæ relicta, an filius major illud postea impugnare possit, n. 1 quæst. 14 l. 10 t. 26 p. 4.—filii majoris, in cujus fraudem pater ejus et avus bona majoriæ alienavit, an aget revocatoria contra fraudem alienantis, licet fraus ejus respectu facta non fuerit, n. 1 quæst. 20 l. 10 tit. 26 part. 4.—si in filio secundogenito majoriam renuntiavit, an postea supervenientibus filiis istius filii majoris, talis renuntiatio valeat, n. 3 ad fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—viginti quinque annorum, si hæreditatem repudiet intra vigesimum nonum annum, an et quando pœnitere possit, n. 4 l. 20 tit. 6 part. 6.—proditoris, vide infra in verbo *FILIUS PRODITORUM.*

FILIUS MASCULUS excludit filiam, etiamsi sit nativitate posterior, n. 15 l. 2 tit. 13 part. 2.—masculus excluditur à femina in majoriis, si ipse inhabilis sit, n. 19 l. 2 tit. 13 p. 2.—si sine voluntate sui patris matrimonium contrahat, an possit ab eo exheredari in eo casu, quo filia, n. 7 l. 11 per text. ibi, tit. 1 part. 4.—Filii masculi ex feminis an in feudo succedere possint, in quo ejus mater succedere non potuerat, n. 2 et n. 6 l. 6 tit. 26 part. 4.—æqualiter succedunt in feudo patris, et an pater illud uni ex filiis assignare possit, ibi n. 3.—an perpetuam successionem in bonis patris feudalibus habeant, an verò in nepotis successione hoc finiatur, n. 7 l. 6 tit. 26 part. 4.—Filius masculus regulariter præferatur feminis; et plura de hoc vide per n. 2 l. 3 tit. 13 part. 6.—Et an in filiorum appellatione veniat filia, ut in majoria succedere possit, dict. n. 2 quæst. 1.—Filius masculus, et filia si simul adsint, an pater in filiam majoriam facere possit impetrata licentia, ibi quæst. 2.—ex femina, an excludat patruum à successione majoriæ, à qua feminae exclusæ sunt, dict. n. 2 quæst. 18 l. 3 tit. 13 part. 6.—natus ex femina, an admittatur ad majoriam, ad quam feminae non admittuntur, sicuti si nasceretur ex alio filio masculino, ibi quæst. 9.—Vide de hoc in verbo *FILIUS IN GENERE*, cum aliis supra.

FILIUS FURIOSUS, vel *FURIOSI*, vel *DEMENS*.—Et si filius Regis demens sit, an admittatur ad regni successionem, et quando, n. 19 l. 2 tit. 13 part. 2.—Filius licet inhabilis sit, debet ad majoriam admitti, licet in regni successione sit secus, dict. n. 19 in fin.—furiosi Regis si habilis sit, an debeat habere regni administrationem exclusis tutoribus et curatoribus, n. 5 l. 3 t. 13 part. 2.—demens, mutus, cæcus, sive à nativitate, vel occasione, an et quando in feudo succedere possit, et quid si ex toto non sit impossibilitatus, sed aliquantum, n. 8 l. 6 tit. 26 part. 4.—Et quid si habeat fratrem habilem, vel possit deservire per substitutum, ibi.—Filius si sit furiosus à patre, vel à matre exemplariter substitui poterit, etiamsi sit ab eis exheredatus, gloss. l. 11 per text. ibi, t. 5 p. 6.—furiosi qualis esse debeat, ut ipsius nativitate substitutio exemplaris expiret, n. 6, 7, 8 et 10 dict. 1. 11 tit. 5 p. 6.—si sit furiosus, vel prodigus, an à patre interdicti sibi possit rerum suarum administratio, n. 1 l. 3 in fin. tit. 16 part. 6.

FILIUS COMMITENS CRIMEN LÆSÆ MAJESTATIS contra patrem Regem, an excludatur à regni successione, n. 20 l. 2 tit. 13 part. 2.—Et an filius licetè insurgat contra

patrem rebellem, et è contra, ut illum occidere possit, n. 1 per text. ibi, l. 12 tit. 18 part. 2.—Vide de hoc infra in verbo *FILIUS PRODITORUM.*

FILIUS LEPROSORUM, HÆRETICORUM, VEL INFIDELIUM.—Filii leprosorum cum patre leproso commorare non debent, et quare, n. 9 l. 7 tit. 2 part. 4.—infidelium an sint in patris potestate, n. 1 l. 4 tit. 10 part. 4, et n. 1 l. 6 t. 18 part. 4.—Filius hæretici, vel schismatici, an sit in potestate patris, et an ei pupillariter substituere poterit, n. 5 l. 3 tit. 5 part. 6.—catholicum an succedat patri hæretico, et quid de natis ante hæresim, et an à fisco debeant alimentari, vel dotari, num. 2 l. 7 tit. 13 part. 6.—Filii hæreticorum an dignitates, et beneficia, et officia publica habere possint, vel non, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 26 part. 4.—Filius si patrem hæreticum recipit in domum suam, qualiter, et quando puniatur, n. 1 l. 6 tit. 26 part. 7.

FILIUS INCAPAX, VEL INHABILIS, de hoc vide supra in verbo *FILIUS NATURALIS, SPURIUS, VEL ILLEGITIMUS.*

FILIUS AGIT, VEL ACCUSAT PATREM, VEL MATREM.—licetè insurgit contra patrem rebellem, et è contra, et illum occidere potest, n. 1 l. 12 per text. ibi, tit. 18 part. 2.—qui longo tempore servivit patri, non poterit petere salarium, etiam mortuo patre, tempore divisionis hæreditatis, n. 5 l. 3 tit. 20 part. 2.—Et an ita sibi accidat cum matre sua, ibidem.—Et an filius teneatur patri ad operas industriales, ibidem.—Filius contra patrem actionem proponere non debet, et quid de jure Canonico, n. 1 l. 2 tit. 2 part. 5.—agere poterit contra patrem in judicio, si alienaret pater bona filii adventitia, et quando, n. 12 l. 2 tit. 2 part. 5.—non potest patrem suum accusare criminaliter, sive suam, vel suorum prosequatur injuriam, n. 5 l. 3 tit. 2 part. 5.—an per judicem cogatur accusare patris occisorem, n. 1 in fin. l. 46 tit. 2 part. 5.—poterit agere pro rebus suis, etiamsi sit in patris potestate, quando patri non quaeritur rerum suarum ususfructus, num. 4 l. 8 tit. 26 p. 5.—quando possit patrem suum ad judicium vocare, n. 2 et 5 per text. ibi, l. 11 tit. 17 p. 4.—Filii quando, et in quibus criminibus patrem accusare poterit, num. 16 l. 2 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et quando ipsi à patre accusari possunt, ibidem.—Filius si accuset in publico crimine, an debeat habere consensum sui patris, n. 2 l. 6 tit. 1 part. 7.—Vide infra in verbo *FILIUS PRODITORUM.*—Et an filius primogenitus Regis agat contra patrem suum Regem dilapidantem bona regni sui, n. 2 in med. l. 1 tit. 20 part. 2.

FILIUS TESTIFICAT, et an filius naturalis, sive spurius, vel legitimus possit contra patrem suum testificari, et quando, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 16 part. 5.

FILIUS POSTHUMUS si in eum facta sit majoria, filia alterius matrimonii exclusæ, et ipse conceptus sit ex matrimonio cum consanguinea contracto, interim quod per dispensationem miserunt, et illa venit ante ipsius nativitatem, an et tunc posthumus ille ad majoriam illam admittatur, n. 9 l. 1 tit. 13 part. 4.—Vide supra in isto verbo *IN GENERE.*

FILIUS VENDITUR, OCCIDITUR, VEL PIGNORATUR.—Filius rebellis à patre occidi potest, et è contra, num. 1 l. 12

per text. ibi, tit. 18 p. 2.—à patre vendi possit propter famis necessitatem, et an extra istum casum liceat patribus filios vendere; et quid si hoc aliqua consuetudine juvetur, n. 1 l. 7 tit. 17 part. 4.—Presbyter an propter famis necessitatem à patre vendi possit, et an propter maximam filii necessitatem ei istud permittatur, ut patrem vendere possit, n. 2 l. 8 tit. 17 part. 4.—vendi potest à patre in dicto casu, occidi tamen non, ut pater illum comedat, nisi in uno tantum casu, ibi n. 3.—à patre venditus, servus emptoris factus non fuit, sed obligatus servire, et dando pretium, quod datum fuit pro se, à tali obligatione liberatur, n. 1 l. 9 tit. 17 part. 4.—Et an tunc veniat in consideratione ad pretium illud, quod emptor sibi docuit, per quod magis valeat, n. 2 ibidem.—Filius, qui occiditur, vel occidit patrem, qualiter puniatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 12 per illum text. tit. 6 part. 7, et n. 2 l. 4 tit. 7 part. 6.

FILIUS ALIUR, VEL ALIMENTAT PATREM.—debet à patre alii, neque pactum in hoc juratum illis præjudicat, n. 1 l. 2 tit. 7 part. 2.—naturalis an à patre alimentari debeat, et quid si ille in testamento illud prohibuerit, n. 11 l. 3 tit. 14 part. 4, et n. 9 et 10 l. 8 tit. 13 part. 6.—consumens voluptuosè pecuniam à patre sibi pro alimentis datam, an à patre postea alii debeat, dict. n. 1.—spiritualis an à patre spirituali alii debeat, vel non, n. 1 in procem. tit. 7 part. 4.—à patre alii debet de jure naturali, quòd jus non ita est à contrario, licet naturali ratione ita sit introductum, n. 5 in procem. tit. 19 p. 4.—etiam spurius an à patre vel à matre alii debeat, et quid in aliis ascendentibus, n. 1 l. 2 t. 18 p. 4.—spurius clericus, an à patre clerico alimentari debeat de fructibus sui beneficii, dict. n. 1 l. 2 t. 18 p. 4.—Et an possit per patrem reliqui filio spurio fundus, vel aliud ad alimenta, ibidem.—Filius an ab hærede debeat alimentari, ibidem in n. 2.—qui à patre alii debet, debet sibi dari domus ad habitandum, et an pater illum alere teneatur extra domum suam; et quid si filius partem suam consumpsit, vel cum aliqua matrimonium contraxit sine dote, an pater illum et illam cum liberis suis alere teneatur, n. 6 l. 2 tit. 19 part. 4.—à patre alii debet pro modo reddituum, non pro modo valoris reddituum, n. 7 l. 2 tit. 19 part. 4.—an teneatur mittere alimenta patri existenti in exilio; et quid si pater sit expoliatus bonis propter proprium delictum, et quid si pater sit bannitus, n. 12 l. 2 tit. 19 part. 4.—Et quid si bona patris propter delictum fuerunt confiscata, reservata certa parte filii, ex qua possint alimenta percipere, an ex illa parte patrem alimentare teneatur, dict. n. 12.—Filius an et quando suum proprium patrimonium vendere compellatur, ut patrem alet, ibidem.—si habeat patrem, et etiam habeat filium divitem, quis eorum illum alere teneatur, d. n. 12 in fin. l. 2 tit. 19 part. 4.—quando à matre, quando verò à patre alii debeat, et quid in spuris, et quid si non deceat matri lactare filium, n. 1 l. 3 per text. ibi, tit. 19 part. 4.—patrem suum inopem compellere non potest, ut illum alat, gloss. l. 4 ibi.—si habeat patrem, et avum divitem, potius à patre, quàm ab avo sunt ei alimenta præstanda, n. 5 dict. l. 4.—an à descendentibus alii debeat, defi-

ciente patre et matre, vel patre tantum, et à quibus ascendentibus, ibidem n. 4.—Et quid si filius iste sit incestuosus, vel illegitimus, n. 5 et 6 dict. l. 4 t. 19 p. 4.—Filius spurius an patrem vel matrem alimentare teneatur, et an ad hoc compelli possit, et an teneatur matrem dotare, si illa juvenis sit, n. 6 l. 5 tit. 19 p. 4.—per easdem causas, per quas potest exheredari, per easdem à patre ali non debet, n. 5 l. 6 t. 19 part. 4.—à patri alimentari non debet, quando ipse habet unde illud percipiat, et an propriis manibus laborare teneatur, ibi n. 5.—patrem alere non tenetur ex justa causa, et quid si patrem in testamento suo exheredet justa causa interveniente, hærede extraneo instituto, an hæres patrem alere teneatur, si ad gravem inopiam devenit, n. 6 l. 6 tit. 19 part. 4.—Et quid in nepotibus, vel aliis qui teneatur jure sanguinis patrem alere, an hoc casu teneatur hæres extraneus, ibi n. 7.—Filius cum causa à patre exheredatus, an ejus hæres illum alere teneatur, dict. n. 6 dict. l. 6 tit. 19 p. 4.—si negetur filius à patre, et filius illud juret, an illud sufficiat, ut alimenta sibi præstentur, n. 2 l. 7 ibi.—licet in judicio summario fuerit pronuntiatus filius patre negante, si postea in judicio ordinario contrarium fuerit judicatum, à patre ali non debet, n. 4 l. 7 tit. 19 part. 4.—naturalis, an à patre, vel ab hærede ipsius alimentari debet, quando pater ei nihil relinquit, et qualiter, n. 9 et 10 l. 8 tit. 15 part. 6, et n. 11 l. 15 tit. 14 part. 4, et n. 4 l. 2 tit. 7 part. 2.—Et debentur filio naturali alimenta de jure naturæ, et an huic juri renuntiari possit per juramentum, dict. n. 10 dict. l. 8.—Filius an teneatur alere, et dotare matrem suam, et quid circa sororem, n. 3 l. 18 tit. 16 part. 6.

FILIUS MUTUUM RECIPIENS, de hoc vide supra in verbo **FILIUSFAMILIAS**.

FILIUS EXPOSITUS, v. in verbo **EXPOSITUS FILIUS**.

FILIUS TESTATUR, et si filius impediatur testare per patrem vel matrem, qualiter filio consulatur, n. 9 l. 27 tit. 4 part. 6 per text. ibi.—Vide de hoc in verbo **TESTAMENTUM**, et verbo **FILIUSFAMILIAS**.

FILIUS PATRONI, VEL **PATRONUS**, et filius patroni potest per patrem patronum præsentari ad beneficium, si dignus est, n. 5 ad fin. l. 5 tit. 15 part. 4.—Filius patronorum si ex una parte duo sunt, ex alia decem, tantum valet vox duorum quantum aliorum decem, n. 2 l. 8 tit. 15 part. 4.—bastardi, an succedant in jure patronatus, ibid.—Filius patroni si patris hæreditatem renuntiet, an habeat jus patronatus ecclesiæ, et libertorum, n. 4 l. 8 tit. 15 part. 4.—Et quid si consuetudo habeat quod primogenitus succedat in tali jure, ibidem.—Filius patroni si per Regem, vel Imperatorem legitimetur, an succedat in jure patronatus, quod est spiritualibus annexum, n. 20 l. 4 t. 15 p. 4.—Et quid si filius à nemine sit legitimatus, an succedat in tali jure patronatus, ibidem.—Filius patroni amittit jus patronatus in servo vendicante necem defuncti, quando ipse negligens fuit, aliàs secus, n. 4 l. 11 tit. 22 part. 4.

FILIUS DONATARIUM, VEL **DONATIONEM RECIPIENS**, vide in verbo **DONATIO**, et in verbo **FILIUS IN GENERE**.

FILIUS PRODITORIS, VEL **PRODITOR**.—Filius proditoris

teneatur indicare patrem proditorem contra Regem, n. 4 in fin. l. 9 t. 15 part. 2.—licet insurgit contra patrem proditorem, vel rebellem, et è contra, et an occidere illum possit, n. 1 leg. 12 t. 18 part. 2.—an puniatur propter prodicionem sui patris, et quando, et qua ratione, n. 4 l. 12 t. 25 part. 4.—Filius proditoris, sive in potestate, sive emancipati qualiter propter patris, vel matris prodicionem puniantur, et quando, n. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—Et quid de illis qui ante tempus prodicionis jam concepti, seu nati erant, n. 5 in princip. quæst. 1 dict. l. 2 tit. 1 part. 7.—Et an talis pœna extendatur ad filios naturales, spurios, vel illegitimos, ibid. quæst. 2.—Et an tunc illud intelligatur de filiis primi gradus, vel de ulterioribus, ut de nepotibus, etc. ibi quæst. 2.—Filius an propter prodicionem matris suæ veniat puniendus, dict. n. 5 in princ. et n. 6 ibidem.—Filius proditoris si tempore prodicionis sui patris erant clerici, an propter prodicionem patris sint infames, num. 7 l. 2 tit. 2 part. 7.—Et eis relictum capere non possint, et qualiter non capiant, et quare, ibi n. 9 et 10 per illum text.—Filius proditorum an perdant majoriam antiquam, vel novam, et quando, dict. n. 10 dict. l. 2 tit. 2 part. 7.

FINIUM REGUNDORUM JUDICIUM, an detur inter prædia urbana, n. 6 l. 10 tit. 15 part. 6.—Et fines, seu termini agrorum, an per libros, vel qualiter probentur, n. 8 dict. l. 10 tit. 15 part. 6.

FISCALIS, de hoc vide infra in verbo **SYNDICUS**, et verbo **DENUNTIATOR**.

FISCUS quam partem habere debet in mineris, n. 15 l. 5 t. 15 part. 2.—an teneatur dotare filias condemnati, n. 6 l. 10 t. 2 p. 5.—an teneatur creditoribus illius, cujus bona fuerunt confiscata, et quando, n. 8 l. 10 t. 2 p. 5.—ante tempus potest à creditoribus suis debitum petere, n. 2 l. 15 t. 2 p. 5.—an possit se restituere contra sententiam adversus eum latam, quæ transivit in rem judicatum, si instrumenta de novo reperiantur, et intra quantum tempus, n. 9, 11 et 12 l. 19 t. 22 p. 5.—est successor earum rerum, quæ cum scelere quæsita sunt, n. 4 et 5 l. 27 tit. 22 part. 5.—an habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentium etiam contra creditores, licet sint depositarii, et quando istud verum sit, et procedat, et in quibus delictis, n. 9 l. 9 t. 5 part. 5.—si ex aliqua causa debet habere medietatem condemnationis, et alia medietas debet dari privato, tunc totum illud solvi debet fisco, et fiscus dabit partem suam privato, n. 9 l. 55 tit. 5 part. 5.—Fiscus et ecclesia an æquiparentur, n. 5 in princ. l. 19 tit. 8 part. 5.—habet privilegium tacitæ hypothecæ, quod non est in ecclesia; ibi.—Et an sententia lata contra fiscum indefensum, et sine advocato, teneat, dict. n. 5.—Fiscus an propter tributa præferatur cuicumque creditori, num. 2 in fin. leg. 25 tit. 15 part. 5.—an et quando habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis ante sententiam, num. 6 dict. l. 25.—qui ex privilegio præfertur cæteris creditoribus virtute tacitæ hypothecæ, an si alius creditor rem venditoris vendat, an ab eo possit pecunia advocari, et quando, n. 1 ad fin. l. 27 ibi.—et mulier pari passu ambulat, ut se cæteris creditoribus

præferant, n. 5 l. 29, et n. 2 l. 55 tit. 15 part. 5.—anterior tempore, an præferatur his, qui in refectionem crediderunt, dict. n. 5.—idem est, quod Camera Regis, n. 4 l. 55 tit. 15 part. 5.—an præferatur habentibus tacitas hypothecas etiam anteriores, et quid in bonis postea acquisitis, n. 5 supradict.—Et an si creditor in aliquo casu præferatur fisco, possit fiscus vendere hypothecam, et satisfacere primis, et residuum sibi retinere, dict. n. 5 in fin.—Fiscus quam partem habeat in dote, et in aliis donationibus, quæ fiunt inter conjuges, quando matrimonium contrahunt scientes impedimentum; et quid si matrimonium non sit adhuc carnali copula consummatum, gloss. l. 50 et 51 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—quam partem habeat in datis metreticibus, vel aliis mulieribus honestè viventibus libidinis causa, sive per eas promissum adimpleatur, sive non, n. 2 cum aliis ibi, l. 55 per text. ibi, tit. 14 p. 5.—quam partem habeat in datis ob turpem causam, et quando nullam partem habeat, n. 5 l. 54 ibi.—quando possit hæreditatem hæredi indigni habere, n. 5 cum aliis ibi, l. 25 tit. 1 part. 6.—an auferat hæreditatem tanquam ab indigno ab illo, scilicet, qui vim testatori fecit, ut illum instituat hæredem, n. 4 l. 27 tit. 4 p. 6, et gloss. 28 ibidem.—an præferatur venientibus ab intestato quando ab aliquo tanquam ab indigno hæreditas evincitur, et quando non, n. 5 ibi, cum aliis illius leg., et dict. l. 17, et n. 7 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—an succedat in hæreditate quando in ea incapax institutus fuit, n. 4 l. 22 tit. 5 part. 6, et n. 6 l. 2 tit. 5 part. 6.—an debeat habere fideicommissum alicui relictum, si ille qui restituere tenebatur, fuerit deportatus, et ejus bona fuerint confiscata antequam veniret tempus restitutionis fideicommissi, n. 4 l. 14 t. 5 p. 6.—occupans bona confiscati etiam si non faciat inventarium, non tenebitur in solidum, n. 4 l. 5 tit. 6 p. 6.—Et quid si fiscus non jure confiscationis, sed jure hæreditario in aliquibus bonis succedat, et non faciat inventarium, n. 4 l. 16 tit. 7 part. 6.—Fiscus an succedat in bonis hæretici, licet ipse filios habeat, et an filias dotare, et alios alimentare teneatur, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—an teneatur occisores defuncti accusare de homicidio quando non est alius qui accuset, n. 8 l. 15 tit. 7 part. 6.—debet habere illud, quod ab indignis aufertur, n. 9 ibi.—interim quod ab hærede indigno hæreditatem non aufert, ipse erit in effectu hæres, et legitimus quoad omnia, n. 12 dict. l. 15 tit. 7 part. 6.—an admittatur ad hæreditatem fratris, qui fratrem occidit, dict. n. 12.—Et quid in filio occidenti patrem, ibidem.—Fiscus an admittatur quando hæreditas ab incapaci tollitur, n. 22 cum aliis ibi, l. 15 t. 7 part. 6.—Et an hæres teneatur in conscientia fisco hæreditatem restituere, quando incapaci relicta fuit, n. 24 ibi.—Et quid si testator, qui incapaci rogat restituere, sit clericus, hæres verò, qui restituit, laicus sit, cui fisco hæreditas tunc applicari debeat, an ecclesiæ, vel Regis, n. 25 ibi.—Fiscus admittitur ad illud omne quod aufertur ab indigno, et quando non, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—an auferat hæreditatem ab indigno, excluso substituto, dict. n. 2 in medio, dict. l. 17.—

habet beneficium restitutionis in integrum, sicuti ecclesia, n. 2 ad fin. l. 2 tit. 19 part. 6.—an et quando possit se restituere adversus publicam substationem de re sua factam, quando alius pro ea plus offert, n. 5 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et an fisco danda sit restitutio in integrum, sicuti minoribus, n. 2 l. 10 per illum text. tit. 19 part. 6.—Fiscus, et res publica, an idem sint, dict. n. 2 ad med.—an restituatur contra non confectionem inventarii, ibi.—an et quando, et quibus concurrentibus succedat in bonis occidentis se ipsum, cum esset de crimine accusatus, et an succedat ipso jure, vel per sententiam, et quando, gloss. l. 24 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—quando bona hæretici sive proditoris sibi vendicat, eo quod ipse ante sententiam alienavit, an tunc emptori pretium restituere teneatur, n. 2 et 3 l. 4 tit. 2 part. 7.

FLERE quando liceat pro mortuis, vel non, n. 2 l. 45 per text. ibi, tit. 4 part. 4.—se dilaniando aliquis, vel quid simile faciens veluti faciem insecando, an peccet mortaliter, sive laicus sit, sive monachus, vide n. 1 dict. l. 45.

FLUMINA in isto regno sunt libera civitatibus et locis per quæ transeunt, num. 11 l. 68 tit. 18 part. 5.—sunt in particulari earum civitatum, per quarum territoria transeunt, n. 4 l. 6 tit. 28 part. 5.—navigabilia, an sint civitatum, per quarum territoria transeunt, et quid in universali, ibidem.—Flumen si transeat inter duas civitates dividens territoria, cujus esse dicatur, dict. n. 1.—Flumina si per alluvionem alicui in fundo alicujus accrescat, an ipse in illis dominium habeat, n. 2 l. 26 tit. 28 part. 5.—si cursum suum mutaverint, quod ita derelictum est, cui pertineat, n. 2 l. 31 tit. 28 part. 5.—Et quid si aliquantulum aquæ fluat per locum antiquum, ita quod nomen fluminis amiserit, ibidem.—Flumen si aliquo tempore occultatur sub terra, et aliquo fluat, an cum vacat terra, sit proximorum vicinorum, ibi.—si stetit per decem annos inter præsentem, et viginti inter absentes super fundo, an si postea recedat, restituatur primo domino, n. 1 l. 52 tit. 28 p. 5.

FODERE lapides in fundo alieno quando unicuique liceat, vel non, n. 2 l. 27 tit. 11 part. 4.

FONSADERA est quoddam genus tributi, et an hodie sit in usu, n. 3 l. 25 tit. 18 part. 5.

FORENSIS ligatur statutis, quando per statutum prohibetur fieri quid illicitum secundum jus commune, secus verò si tale statutum novam inveniat formam et naturam in delictis, n. fin. ad fin. l. 5 t. 1 p. 1.—si decedat, ubi sepehensit, n. 21. 7 t. 15 p. 1.—impetrans beneficium, si non faciat mentionem de loco sui originis, gratia dicitur surreptitia, n. 21. 15 tit. 15 part. 4.—an possit admitti ad majoriam regni, in qua est castellum, etiamsi vocatus sit à primo constituyente, n. 6 l. 1 tit. 18 part. 2.—habetur pro cive ad minorem pœnam sibi imponendam propter delictum, et quando, n. 2 l. 1 tit. 14 p. 5.—an possit novum opus nuntiare, si fiat in via, vel in alio loco publico, n. 2 l. 5 tit. 52 part. 5.—Forenses non admittuntur ad contrahendum matrimonium, nisi habeant litteras testimoniales sui Prælati, n. 6 l. 1 tit. 5 part. 4.—Forensis si constituat majoriam in Hispania de